

B Lijst voor de Burger

MAGAZINE – volume 4

Lijst voor de Burger

Kritisch waar het moet. Positief waar het kan.

Beste inwoner,

Anderhalf jaar geleden kwam een nieuwe meerderheid van CD&V, De Ploeg en N-VA aan het roer van onze gemeente. Vandaag, anderhalf jaar later, horen we meer en meer dezelfde vraag: *"Waar wil dit bestuur eigenlijk naartoe met onze gemeente? Welk toekomstplan heeft het huidige bestuur?"*.

Als oppositiepartij nemen wij onze rol ernstig. Niet om zomaar vanop de zijlijn kritiek te geven, maar omdat wij vinden dat onze gemeente nood heeft aan duidelijke keuzes, een lange-termijnvisie en een beleid dat richting geeft. Nét daar wringt vandaag het schoentje. Het huidige bestuur lijkt vooral bezig te zijn met losse initiatieven, tijdelijke oplossingen en beslissingen die weinig samenhang vertonen. Veel aankondigingen, veel zogenaamde burgerparticipatie, veel blabla... maar opvallend weinig concrete resultaten die echt voelbaar zijn in het dagelijkse leven van de Putse inwoners.

Ook het meerjarenplan, nochtans hét kompas van een bestuur, blijft bijzonder vaag. Grote woorden en ambitieuze slogans in overvloed tijdens hun verkiezingscampagne, maar duidelijke beleidsdoelstellingen, en een duidelijk concreet toekomstgericht perspectief ontbreken. Regelgeving verandert onderweg of is niet gekend, lopende dossiers worden uitgesteld en u, de inwoner, blijft vaak achter met vragen in plaats van antwoorden. Soms lijkt het alsof deze meerderheid vooral rondjes draait zonder echt te weten welke richting ze uit wil.

Vanuit LB kiezen wij ervoor om dit beleid kritisch op te volgen. Constructief waar het kan, scherp waar het moet. Want onze gemeente verdient meer dan improvisatiepolitiek of beslissingen zonder duidelijke structuur. Ze verdient een bestuur dat vooruitkijkt, keuzes durft maken en weet waar onze gemeente binnen vijf of tien jaar moet staan.

Tegelijk geloven wij sterk in vernieuwing, engagement en positieve energie. Daarom zijn wij bijzonder trots op de opstart van JONG LB PUTTE. Het enthousiasme, de frisse ideeën en het engagement van deze jonge ploeg tonen dat politiek ook anders kan: met energie, betrokkenheid en een duidelijke blik naar morgen. Jongeren zijn niet enkel de toekomst, ze brengen vandaag al nieuwe dynamiek en zuurstof in het debat over onze gemeente.

Met dit magazine willen wij niet alleen informeren, maar ook tonen wat er écht leeft binnen onze gemeente. Geen opgepoetst verhaal of mooie verpakking, maar een eerlijke en kritische kijk op het beleid van vandaag én de uitdagingen van morgen. Achter elke bijdrage schuilt de inzet van een sterk team dat elke dag betrokken is bij wat leeft in onze buurten, verenigingen en gezinnen.

Dit magazine is er voor iedereen die zich vragen stelt over de richting die onze gemeente uitgaat. Voor iedereen die voelt dat het beter, duidelijker en toekomstgerichter kan. En vooral voor iedereen die mee wil nadenken over hoe onze gemeente sterker kan worden in de komende jaren.

Veel leesplezier,

Annick Brems

Voorzitter LB

Peter Gysbrechts

Fractieleider LB /
voormalig Burgemeester

Annick Brems en Peter Gysbrechts

Inhoud

Veel woorden, géén plan: het Meerjarenplan van de stilstand	4–5
Van Warme gemeente naar kille besparingslogica	5–7
“Verwend?” Of gewoon kinderen een mooie zomer gunnen?	8–9
Van Bolle Boom naar bestuurlijk knoeiwerk: hoe een goed plan werd omgedraaid	9–11
Oude gemeentehuissite: participatie of pure schijnparticipatie?	11–13
Publieke groenruimte Van Der Borght in Grasheide verliest openbaar karakter	13
Een fietsbieb voor Putte: van toegevoegd punt LB tot realisatie	14
Veiligheid fietsers geen prioriteit voor meerderheid?	14–15
LB kan ‘De Nacht van de Putse Ondernemer’ alleen maar toejuichen	16–17
Laadprobleem politie vraagt duurzame aanpak, geen uitzonderingsregels	18
Kunstgras in Putte: samen investeren in gemeentelijke sportinfrastructuur	19–20
Bus door Beerzel: goed nieuws voor inwoners, maar niet het hele verhaal	20
Jong politiek vuur in Putte: JONG LB PUTTE schiet enthousiast uit de startblokken	21

Veel woorden, géén plan: het Meerjarenplan van de stilstand

De meerderheid stelt 6 jaar zonder beweging voor in Putte

Tijdens de gemeenteraad van 18 december 2025 stelde de meerderheid haar Meerjarenplan 2026–2031 voor. Voor **Lijst voor de Burger** is de conclusie glashelder: dit document is **geen toekomstplan voor Putte**. Wat de meerderheid heeft voorgesteld is louter een **beschrijving** van de huidige werking, aangevuld met projecten die in de **vorige legislatuur** werden opgestart, voorbereid of afgerond.

Fractieleider Peter Gysbrechts verwoordde het scherp: “Veel woorden, veel strategische termen, maar geen nieuwe keuzes. Dit Meerjarenplan (MJP) is geen plan, het is een inventaris van wat vandaag al bestaat.”

Geen visie, geen ambitie, wel veel papier

Een MJP hoort richting te geven: Waar wil Putte staan binnen zes jaar? Welke uitdagingen neemt dit bestuur op? Waar moeten onze diensten naartoe groeien? Op geen van die vragen komt een concreet antwoord. Er is geen visie, geen ambitie en geen duidelijke doelstellingen. Tekst is echter wel in overvloed aanwezig, helaas zonder koers, richting of duidelijkheid.

Oude dossiers, nieuwe verpakking

Van de 13 zogenaamde “prioritaire acties” die de meerderheid naar voren schuift, slaan er minstens 7 rechtstreeks op dossiers uit de vorige legislatuur. Dit geldt bovendien voor nagenoeg alle grote investeringen in openbare werken binnen dit MJP.

Géén nieuwe projecten

Opgestarte werven lopen verder. Reeds geplande werven blijven gepland. Rioleringswerken die door LB werden aangekondigd, komen er nog steeds. Hier en daar worden kleine aanpassingen gedaan, vaak met extra erelonen. Nieuwe projecten of beleidskeuzes zijn nergens te bespeuren. Het verderzetten van bestaand beleid wordt nu gepresenteerd als toekomstvisie.

Burgerbevraging 2025: participatie per check box

De meerderheid verwijst graag naar de burgerbevraging van 2025 als fundament voor haar beleid. Voor **Lijst voor de Burger** is dit een blunder van formaat. Er werden ideeënbusen en briefkaarten verspreid. Op de gemeenteraad van september 2025 gaf de meerderheid aan dat men toen nog volop bezig was met de verwerking. Op dat moment was men al maanden bezig met de opmaak van het Meerjarenplan en met beleidskeuzes. Vandaag blijkt die volledige bevraging in het MJP herleid tot een kruisje achter een actie. Van de 2.572 suggesties, afkomstig van bijna 1.000 kaartjes, blijkt amper één op drie een duidelijke connectie te hebben met een concrete actie in het MJP. Dat heet geen burgerparticipatie, dat heet selectieve verwerking.

Blijkbaar volstaat één vinkje om te kunnen zeggen dat men aan burgerparticipatie doet. Dat een digitale burgerbevraging vandaag de norm is, werd weggewuifd met het argument dat ook “oude mensen” moeten kunnen deelnemen. Een uitspraak die niet alleen achterhaald is, maar ook denigrerend tegenover een hele generatie Puttenaars.

Financieel beleid: verdoken belastingverhoging, duidelijke factuur

Op financieel vlak wordt het gebrek aan visie pijnlijk zichtbaar. De meerderheid bracht een gemeentelijke belastingregel waarbij verschillende tarieven worden gehanteerd afhankelijk van het type eigendom naar de gemeenteraad en keurde dit unaniem goed. De oppositie stemde tegen.

De regeling klinkt genuanceerd:

- eigendommen met een kadastraal inkomen onder 1.000 euro krijgen een korting van 1 tot 3%
- eigendommen met een KI boven 1.000 euro zien hun belasting stijgen met 4,5% en meer

Het resultaat is helder: een nieuwe, verdoken belastingverhoging die de Puttenaars 200.000 euro extra per jaar kost. Geen duidelijke communicatie, geen eerlijk label “belastingverhoging”, maar een technische maatregel verstopt in een belastingreglement. Subtiel verpakt, maar zeer concreet voelbaar voor u, de Puttenaar.

Schulden: van afbouw naar nieuwe stijging

Opvallend is de bocht die het nieuwe bestuur maakt inzake schuldbeheer. Tijdens de vorige legislatuur maakte de huidige meerderheid vaker verwijten over de schulden van de gemeente. Nochtans werd er toen:

- géén belastingverhoging doorgevoerd,
- geïnvesteerd in Putte,
- én werd de schuld afgebouwd met 6,9 miljoen euro tussen 01/01/2020 en 31/12/2024.

Stilstand als beleidskeuze

Het huidige bestuur kon op 1 januari 2025 starten met een schuld van 19.988.756 euro. Volgens het voorliggende MJP zal de schuld tegen 31 december 2030 oplopen tot 23.032.349 euro. Dat betekent een schuldstijging van meer dan 3 miljoen euro tijdens deze legislatuur. Met andere woorden: Een bestuur dat startte met een verlaagde schuld, geen nieuwe projecten lanceerde, kostelijke aanpassingen doorvoerde in lopende dossiers en daardoor eindigt met een grotere schuld. Dat alles in tandem met een extra belastingverhoging van 200.000 euro per jaar.

Voor Lijst voor de Burger bevestigde dit MJP wat na het eerste bestuursjaar al duidelijk werd: stilstand. En die stilstand werd vastgelegd voor de komende 6 jaar, ofwel de volledige legislatuur. "Dit is geen Meerjarenplan, dit is een non-plan," besloot fractieleider Peter Gysbrechts op de gemeenteraad van 18 december 2025. "Veel woorden, geen richting, geen toekomstvisie, en ondertussen wel nieuwe belastingen en meer schuld. Daarom kon Lijst voor de Burger dit document niet goedkeuren."

Van Warme gemeente naar kille besparingslogica

Wat verdwijnt er écht wanneer evenementen worden geschrapt?

De voorbije maanden kregen inwoners van Putte meermaals te horen dat het huidige bestuur "orde op zaken" wil stellen. Er moest bespaard worden. Het vorige bestuur zou volgens hen te kwistig zijn omgesprongen met gemeentelijke middelen en te veel geld hebben uitgegeven aan evenementen en activiteiten. Wat gebeurt er met onze sociale cohesie wanneer er geen activiteiten meer zijn die ons verbinden?

Wie iets verder kijkt dan slogans en snelle verklaringen, merkt al snel dat het verhaal van de meerderheid bijzonder kort door de bocht is. Veel van die evenementen waren nooit bedoeld als zomaar "een feestje"; ze maakten deel uit van een veel breder beleid rond welzijn, verbinding en gemeenschapsvorming. Initiatieven zoals de zomerterrassen, Chillen in het Park, activiteiten in het kader van de 10-daagse van de Geestelijke Gezondheid, buurtprojecten en evenementen voor verschillende generaties stonden niet op zichzelf. Ze passen binnen projecten zoals "Warme Gemeente", waarbij het welzijn van alle Puttenaren centraal stond. Net dat bredere verhaal lijkt het huidige bestuur vandaag volledig omver te werpen.

Een Warme gemeente bouw je niet alleen met cijfers

Jarenlang kreeg het vorige bestuur onder leiding van Peter Gysbrechts het verwijt van de oppositie dat er teveel aandacht werd geschonken aan ludieke acties of evenementen in onze gemeente. Het uitgangspunt van veel van die initiatieven was net om mensen samen te brengen. Jongeren, gezinnen, senioren, verenigingen, buurten... Telkens opnieuw werd gezocht naar manieren om ontmoeting en verbondenheid te stimuleren. Want welzijn gaat over veel meer dan enkel administratie of hulpverlening.

Welzijn betekent ook mensen uit hun isolement halen, buurten versterken, generaties samenbrengen en zorgen voor momenten van ontspanning in een samenleving waar de druk op mensen steeds groter wordt. Dat was de visie achter “Warme Gemeente”: investeren in sociale verbondenheid omdat dat een positieve impact heeft op het welzijn van inwoners. Maar vandaag lijkt die visie ingeruild voor een puur besparingsdiscours.

Besparen? Of gewoon afbreken?

Het huidige bestuur besliste intussen om verschillende evenementen stop te zetten. Zomerterrassen verdwijnen, Chillen in het Park wordt geschrapt, jongerenactiviteiten vallen weg en ook initiatieven rond de geestelijke gezondheid of kinderactiviteiten zoals de Halloweenfuif worden zonder veel uitleg afgevoerd. Alleen rijst dan meteen een fundamentele vraag: waarom kiest men tegelijk voor nieuwe evenementen die volledig worden uitbesteed aan externe organisaties?

Waar zit dan precies de besparing?

Een externe organisator werkt uiteraard niet gratis. Bovendien verlies je op die manier ook de eigenheid van een evenement. Wat vroeger gedragen werd door gemeentelijke diensten, vrijwilligers en lokale betrokkenheid, wordt nu herleid tot een standaardconcept dat evengoed in eender welke andere gemeente kan plaatsvinden. Wanneer de oppositie dat aanklaagt, volgt snel het argument van overuren voor gemeentepersoneel. Maar ook dat is uiteindelijk een politieke keuze. Een keuze om niet langer te investeren in eigen mensen, eigen diensten en eigen initiatieven.

Chillen in het Park: meer dan zomaar een evenement

Een van de duidelijkste voorbeelden van die afbouw is zonder twijfel “Chillen in het Park”. Dit initiatief ontstond tijdens de coronaperiode vanuit de jeugddienst en Huis van het Kind. In een moeilijke periode waarin jongeren en gezinnen lange tijd sociaal geïsoleerd leefden, wilde men een laagdrempelige en gezellige ontmoetingsplek creëren aan het einde van het schooljaar. Wat begon als een corona-initiatief groeide de jaren nadien uit tot een vaste waarde waar kinderen, jongeren, ouders en grootouders samenkwamen om het begin van de zomervakantie in te zetten. Geen prestigeproject, wel een warme, toegankelijke activiteit waar ontmoeting centraal stond. En net daarom is het bijzonder jammer dat dit vandaag zonder evaluatie of alternatief gewoon wordt geschrapt. Niet omdat het niet werkte, integendeel, wel omdat het huidige bestuur zéér weinig belang hecht aan het mentaal welzijn van de Puttenaar.

Ook sportieve kansen verdwijnen

Niet alleen welzijnsinitiatieven worden afgebouwd, ook op sportief vlak dreigt Putte kansen mis te lopen. Onder leiding van Peter Gysbrechts werd het Belgisch Kampioenschap wielrennen voor profs in 2027 naar Putte gehaald. Dat moest een historisch evenement worden dat de gemeente nationaal op de kaart zou zetten en duizenden mensen naar Putte kon brengen.

In datzelfde kader werd met organisator GOLAZO overeengekomen dat Putte ook in 2025 en 2026 een aankomst van de Baloise Tour zou organiseren. Dat gebeurde bovendien aan bijzonder gunstige voorwaarden (50%) omdat Putte later het BK zou ontvangen. Die wedstrijden moesten dienen als opbouwmoment richting 2027. Maar ook daar zien we vandaag een totaal gebrek aan ambitie.

De editie van 2025 verliep in mineur omdat de gemeente zelf nauwelijks extra initiatieven organiseerde rond het evenement. Kansen om lokale handelaars, verenigingen en inwoners mee te betrekken werden grotendeels gemist. Voor 2026 ging het bestuur nog een stap verder en werd de aankomst gewoon volledig geschrapt. Ondertussen heeft GOLAZO een andere gemeente gevonden om het evenement dit jaar te organiseren.

Dat is niet zomaar een detail. Dat is een gemiste kans van formaat. Want als men vandaag al zo weinig inzet toont voor de voorbereidende evenementen, welke garanties zijn er dan nog dat Putte in 2027 wél klaar zal zijn voor een Belgisch Kampioenschap?

Een gemeente leeft van verbinding

Wie vandaag naar de evenementenkalender kijkt, ziet vooral wat verdwenen is. Geen jongerenactiviteiten, geen brede ontmoetingsmomenten, zomer- of winterterras en geen initiatieven die expliciet inzetten op verbinding en welzijn. Wat overblijft, zijn een aantal klassieke activiteiten en enkele uitbesteede evenementen zonder echte lokale verankering en verbinding. Dat vindt LB bijzonder jammer.

Niet omdat elk evenement koste wat kost behouden moest worden, maar omdat er nergens een grondige analyse lijkt gebeurd te zijn. Welke activiteiten brachten mensen samen? Welke initiatieven hadden maatschappelijke meerwaarde? Wat leefde er bij inwoners? Wat wilde men behouden of verbeteren? Die vragen lijken nooit gesteld. In plaats daarvan ontstaat de indruk dat alles wat onder het vorige bestuur werd opgebouwd automatisch moest verdwijnen, gewoon omdat het door het vorige bestuur georganiseerd werd.

Dit is geen beleid, dit is richtingloos afbreken

Lijst voor de Burger heeft altijd openlijk gezegd dat investeren in ontmoeting, ontspanning en verbondenheid geld kost. Maar dat zijn investeringen die zichzelf maatschappelijk terugverdienen. Een warme gemeente bouw je niet enkel met besparingen en cijfers in een meerjarenplan. Dat gebeurt door mensen samen te brengen en buurten sterker te maken.

Warme William-bank in Putte

Precies daar wringt het schoentje

Écht beleid voeren betekent niet zomaar schrappen wat vroeger bestond. Beleid voeren betekent analyseren, verbeteren, keuzes onderbouwen en vooral weten waar je naartoe wil. Vandaag lijkt het er vooral op dat alles wat onder het vorige bestuur werd opgebouwd koste wat kost van tafel moet, zonder stil te staan bij de maatschappelijke waarde ervan. Alsof men liever iets afschaft dat werkt, dan te moeten toegeven dat het misschien toch een goed initiatief was. Dat is geen sterk bestuur. Dat is politieke afrekening vermomd als besparingsbeleid.

Laat dat misschien nog het meest verontrustende zijn: dat er niet langer gekeken wordt naar wat goed is voor inwoners, verenigingen, jongeren en gezinnen, maar vooral naar wat men koste wat kost wil loskoppelen van het verleden. Zo creëer je vooral afstand, leegte en stilaan een gemeente waar verbondenheid steeds minder plaats krijgt.

TAPAS & APERO @HOME

Zin in een heerlijke avond vol smaak, gezelligheid en genieten?

Bestel dan één van onze ambachtelijke tapasschotels en **steun tegelijkertijd onze vereniging!**

Voor elke fijnproever hebben we een smaakvolle schotel samengesteld met kwaliteitsproducten om samen van te genieten.

Levering aan huis

ONZE TAPASSCHOTELS

- Tapasschotel met fijne ham
- Tapasschotel met manchego
- Tapasschotel met truffelsalami

Maak het compleet!

Kies bij je bestelling een lekkere bijpassende drank.

Rode wijn

Witte wijn

Prosecco

Alcoholvrij wijntje

Jouw voorkeur staat centraal

Lijst voor de Burger

Bestellen via de QR CODE

OOK VOOR DE KLEINSTEN!

Kindjes in huis? Geen probleem! We voorzien ook een speciale tapas schotel voor kinderen, zodat het hele gezin kan meegenieten.

**ZATERDAG
22 AUGUSTUS 2026**

"Verwend?" Of gewoon kinderen een mooie zomer gunnen?

Wie hier bespaart, bespaart niet op luxe maar op kansen.

Met een opvallende uitspraak zorgde de CD&V-schepen van Kind en Jeugd tijdens de gemeenteraad voor flink wat beroering. De beslissing om het aantal uitstappen binnen de zomeropvang **Ollie en Kamiel** drastisch terug te schroeven, wordt door het bestuur voorgesteld als een kwestie van "principe". Voor Lijst voor de Burger klinkt het echter vooral als een koude douche voor vele gezinnen, en vooral voor kinderen die net via de opvang kansen krijgen die thuis niet altijd mogelijk zijn.

Waar er vroeger negen uitstappen georganiseerd werden, verspreid over negen weken, blijven er deze zomer nog slechts vijf over, dat is een schrapping van bijna 50%. Minder uitstappen, minder plaatsen en dus ook minder kansen voor kinderen om tijdens de vakantie eens iets extra te beleven. En dat terwijl net de zomeropvang voor veel gezinnen een betaalbare manier is om kinderen een gevarieerde vakantie aan te bieden.

Tijdens de gemeenteraad vroeg raadslid Chris Bosmans uitleg bij deze opvallende beslissing. Haar reactie was duidelijk en scherp: "Dit is voor mij onbegrijpelijk. Je neemt kansen weg van kinderen die net via de opvang dingen kunnen beleven die voor veel gezinnen niet vanzelfsprekend zijn."

Het antwoord van schepen Mieke Fransen liet weinig aan de verbeelding over: "Dit is géén financieel verhaal, het gaat hier om het principe. Wij zijn ook nooit grote fan geweest van uitstappen. Wij vinden dat geen enkel kind de luxe moet hebben om negen keer een uitstap te doen in de vakantie. De kinderen worden in geen enkel huishouden zo verwend om elke week een extra uitstap te plannen, dat is totaal niet nodig."

Een uitspraak die bij heel wat aanwezigen de wenkbrauwen deed fronsen. Want blijkbaar zijn uitstappen tegenwoordig een vorm van "verwennerij". Alsof kinderen uit de opvang elke week op citytrip vertrekken of businessclass richting Disneyland vliegen.

Geen enkel kind zit negen weken onafgebroken in de opvang

Volgens Lijst voor de Burger gaat deze redenering volledig voorbij aan de werkelijkheid van jonge gezinnen vandaag. Fractieleider Peter Gysbrechts wees tijdens het debat meteen op een belangrijke nuance: "Geen enkel kind is negen weken onafgebroken aanwezig in de opvang, hoogstens uitzonderlijk eens. Het argument dat kinderen 'negentien uitstappen zouden doen' klopt dus gewoon niet."

Met andere woorden: het beeld dat hier wordt opgehangen van kinderen die wekenlang verwend worden met uitstappen, klopt simpelweg niet met de realiteit. Voor veel ouders is zomeropvang geen luxeproduct, maar een noodzakelijke oplossing om werk en gezin te combineren.

Peter Gysbrechts bij kinderopvang Cacetoë Beerzel

Bovendien hebben deze uitstappen ook een belangrijke sociale functie. Een georganiseerde uitstap via de opvang kost een gezin gemiddeld 25 euro. Wie als gezin zelf een gelijkaardige activiteit wil organiseren, betaalt vaak een veelvoud daarvan. Denk maar aan inkomtickets voor meerdere gezinsleden, vervoer, eten en extra kosten ter plaatse. Een dagje pretpark wordt voor veel gezinnen al snel een financiële oefening waar stevig gerekend moet worden. Net daar zit de kern van het probleem.

Kinderen die nu uit de boot dreigen te vallen

Voor kinderen uit kwetsbare gezinnen zijn deze uitstappen vaak hét hoogtepunt van hun zomervakantie. Niet iedereen vertrekt op reis. Voor sommige kinderen, die een groot deel van hun zomervakantie doorbrengen in de opvang, zijn deze activiteiten de enige momenten waarop ze tijdens de zomer écht iets bijzonders beleven.

Door het aanbod te beperken, dreigt net die groep opnieuw de rekening te betalen. Kinderen kansen onzeggen onder het mom dat ze "niet verwend mogen worden" is dan ook een bijzonder pijnlijke redenering. Lijst voor de Burger begrijpt dan ook niet welk concreet voordeel het gemeentebestuur met deze beslissing denkt te bereiken. Als het geen financieel verhaal is, waarom wordt er dan precies gesnoeid in een initiatief dat net sociaal zo waardevol is?

“Besparen op uitstappen is besparen op kansen.”

Lijst voor de Burger roept het gemeentebestuur daarom op om deze beslissing te herevalueren en opnieuw te kiezen voor een toegankelijk en inclusief vakantieaanbod voor alle kinderen. Voormalig Burgemeester Peter Gysbrechts vat het scherp samen: “Wie hier bespaart, bespaart niet op luxe maar op kansen voor kinderen die het het hardst nodig hebben.”

En misschien is dat uiteindelijk de kern van het debat. Niet de vraag of kinderen al dan niet “verwend” moeten worden, maar wel welke visie een bestuur heeft op jeugdbeleid. Gaat het over kansen creëren voor élk kind? Of vindt men bij CD&V dat kinderen vooral moeten leren tevreden zijn met minder? Een merkwaardige keuze alleszins voor een schepen van Kind en Jeugd, zeker in tijden waarin steeds meer gezinnen het financieel moeilijk hebben. Net dan verwacht je van een bestuur niet dat het kansen afbouwt, maar dat het ze versterkt.

Van Bolle Boom naar bestuurlijk knoeiwerk: hoe een goed plan werd omgedraaid

Een doordacht project uit 2018 dat werd hertekend, herbestemd en opnieuw in vraag gesteld.

Van Bolle Boom tot beleidsknoep: site Van der Borght als voorbeeld van bestuurlijke ommezwaai

De buitenschoolse kinderopvang “De Bolle Boom”, gelegen op de site Van der Borght in Grasheide, werd in 2018 officieel in gebruik genomen na een lang voorbereidingstraject binnen het toenmalige bestuur (LB samen met N-VA). De aanleiding was duidelijk: de bestaande infrastructuur voldeed niet langer aan de normen van Kind en Gezin (vandaag: Opgroeien) en moest vervangen worden.

Wat toen vertrok als een doordacht en gefaseerd project, is vandaag uitgegroeid tot een dossier waarin oorspronkelijke keuzes worden teruggedraaid, bestemmingen wijzigen en eerdere investeringen opnieuw in vraag worden gesteld.

Een project met een duidelijke structuur en doel

Na de vaststelling dat renovatie onvolgende toekomst bood, werd er toen gekozen voor nieuwbouw op de site Van der Borght. De vergunning werd daarbij gekoppeld aan één duidelijke voorwaarde: het gebouw moest uit twee bouwlagen bestaan.

Dat leidde tot een functioneel en bewust opgebouwd ontwerp:

- het gelijkvloers werd ingericht als buitenschoolse kinderopvang “De Bolle Boom”
- de eerste verdieping werd casco voorzien als polyvalente ruimte voor de gemeenschap

Die polyvalente ruimte was van bij de start geen bijkomstigheid, maar een essentieel onderdeel van de visie. Het ging om een ruimte voor verenigingen, vergaderingen, buurtactiviteiten en kleine evenementen. Ook technisch werd het gebouw daarop volledig voorbereid: aparte toegang, liftkoker, sanitaire voorzieningen, technieken, buitenterras en verbinding met de groenzone.

Een site die breder gebruikt wordt dan oorspronkelijk voorzien

De site Van der Borght heeft intussen ook een bredere publieke functie gekregen. De buitenruimte van “De Bolle Boom”, was van bij de start een openbaar speelterrein en wordt sinds enkele jaren ook gebruikt als extra speelplaats voor de school. Wanneer het weer dit toelaat, gebruiken kinderen tijdens speeltijden het volledige terrein. Zo groeide de site uit tot een gedeelde ruimte waar opvang, school en buurtgebruik elkaar kruisen.

Van uitgewerkt plan naar gewijzigde bestemming

Na de verkiezingen van 2024 beslist het huidige bestuur om de eerder voorziene polyvalente verdieping niet verder uit te werken zoals gepland. In plaats daarvan wordt gekozen voor kinderopvang voor 0–3 jaar via een externe organisator.

Kinderopvang De Bolle Boom te Grasheide

Die beslissing verandert de volledige logica van het oorspronkelijke project. De bovenverdieping werd immers ontworpen als polyvalente ruimte, niet als kinderdagverblijf met strikte regelgeving en infrastructuurvereisten.

Wat daarbij opvalt, is de manier van werken: al in februari 2026 wordt gestart met de zoektocht naar een externe uitbater, terwijl er op dat moment nog geen volledige analyse lag van:

- de technische geschiktheid van het gebouw
- de vergunnings- en veiligheidsvoorwaarden
- de impact van een functiewijziging
- de financiële gevolgen van bijkomende aanpassingen

In de praktijk betekent dit dat eerst een bestemming wordt gezocht, en pas daarna wordt bekeken of het gebouw daar wel geschikt voor is.

Kinderopvang en IKT: wat betekent dat precies?

Bij opvang met inkomensgerelateerde tarieven (IKT) betalen ouders volgens hun inkomen. Hoe lager het inkomen, hoe lager de kostprijs van de opvang. Zo blijft kinderopvang toegankelijk en sociaal correct. De motivatie voor de nieuwe invulling wordt vaak gekoppeld aan extra plaatsen in de kinderopvang. Het gaat hier echter niet om IKT, dan wel om opvang met vrije prijszetting. Belangrijk daarbij: een omschakeling naar IKT is geen snelle beslissing. Door de regelgeving van Opgroeien is dit een traject op lange termijn dat, realistisch bekeken, niet in voegen kan treden voor 2029. Dat betekent dat de betaalbaarheid voor gezinnen op korte termijn volledig anders ligt dan bij IKT-opvang.

Wat verdwijnt: de polyvalente functie voor Grasheide

Naast kinderopvang was er oorspronkelijk ook een duidelijke nood aan een hedendaagse polyvalente ruimte in Grasheide. Het bestaande zaaltje in de deelgemeente is verouderd en niet meer aangepast aan hedendaagse noden. De eerste verdieping op de site Van der Borgh was net bedoeld om dat tekort op te vangen met een moderne, goed uitgeruste ruimte voor verenigingen, vergaderingen en lokale activiteiten.

Door de beleidswijziging verdwijnt die functie volledig uit beeld.

In dit gesprek uit Annick Brems een uitgesproken kritische visie op het kinderopvangdossier dat momenteel door het lokaal bestuur naar buiten wordt gebracht. Hoewel ze het principe van bijkomende kinderopvang en infrastructuurinvesteringen volledig ondersteunt, is haar toon scherp wanneer het gaat over de manier waarop het huidige beleid het project voorstelt.

De manier waarop dit wordt voorgesteld, is te rooskleurig

"Wat mij vooral stoort, is niet het project op zich, maar de manier waarop het vandaag wordt voorgesteld," stelt Annick duidelijk. "Het huidige bestuur brengt dit naar buiten alsof het om een bijna afgerond en breed inzetbaar opvangproject gaat, terwijl de realiteit veel complexer is." Ze benadrukt dat er volgens haar te weinig eerlijkheid is tegenover gezinnen. "Je kan niet doen alsof dit meteen volwaardige, financieel toegankelijke IKT-opvangplaatsen zijn, terwijl iedereen in de sector weet dat een omzetting naar IKT pas op z'n vroegst tegen december 2029 mogelijk is. Dat wordt te gemakkelijk weggemoffeld."

Volgens Brems creëert dat een verkeerd beeld. "Dat is geen detail. Dat heeft een directe impact op de maandelijkse kost voor gezinnen. En daar moet je als bestuur eerlijk over communiceren."

Dit vraagt om politieke verantwoordelijkheid, niet om een communicatiecampagne

Annick is opvallend scherp voor het lokaal bestuur in haar analyse van de communicatie rond het dossier. "Ik heb soms de indruk dat men vooral bezig is met het verkopen van een positief verhaal, eerder dan met het correct duiden van de beperkingen en risico's." Ze vindt dat een lokaal bestuur daarin een andere rol moet opnemen. "Dit is geen marketingoefening. Dit is beleid. En beleid betekent ook dat je eerlijk moet zijn tegen de burger over wat vandaag niet kan."

Er zijn serieuze vragen bij vergunningen en infrastructuur

Naast de beleidscommunicatie wijst ze op concrete praktische problemen. "Voor zover ik uit de dossiers kan afleiden, is de buitenruimte vandaag niet conform de vergunningsvoorwaarden."

Annick Brems

Dat zijn geen details, dat zijn basisvoorwaarden in kinderopvang." Ze gaat nog verder in haar kritiek op de geschiktheid van het gebouw. "Als je kijkt naar de huidige regelgeving in de kinderopvang-sector, dan moet je je ernstig afvragen of dit gebouw überhaupt ooit aan die voorwaarden zal kunnen voldoen. Die normen zijn terecht verstrengd, maar dat betekent ook dat je niet zomaar kan doen alsof elke infrastructuur geschikt is."

Een gemeente moet geen voorkeuren organiseren

Annick plaatst ook het bredere beleid in vraag. "Wat mij stoort, is dat een lokaal bestuur zich hier zeer sterk lijkt te verbinden aan één externe organisator." Ze waarschuwt voor de gevolgen daarvan. "Je moet als gemeente opletten dat je geen signaal geeft van voorkeur of exclusiviteit. Er zijn meerdere spelers in het veld, met elk hun expertise en geschiedenis. Een bestuur moet daar neutraal in blijven." Volgens Brems komt dat principe vandaag in het gedrang. "Als je te sterk inzet op één samenwerking, dan laat je automatisch andere organisatoren uit beeld verdwijnen. En dat is niet de rol van een lokaal bestuur."

De financiële realiteit wordt onderschat

Tot slot wijst Annick op de economische houdbaarheid van het model. "Er bestaan Vlaamse berekeningen die aantonen dat een leefbare kinderopvang in vrije prijs rond de 42 euro per dag per kind nodig heeft om rendabel te zijn." Ze vindt dat dit te weinig wordt meegenomen in het politieke verhaal. "Dan moet je je toch ernstige vragen stellen over de betaalbaarheid voor gezinnen. Zeker als dit geen IKT-opvang is."

Dit dossier verdient meer eerlijkheid en minder politieke glans

Annick besluit haar analyse scherp maar bewust genuanceerd: "Ik ben absoluut voorstander van bijkomende kinderopvang en elke investering daarin is op zich positief. Maar het huidige bestuur moet ophouden met dit dossier rooskleuriger voor te stellen dan het in werkelijkheid is. Als je als lokaal bestuur geloofwaardig wil blijven, moet je ook durven zeggen wat er nog niet klopt, wat nog niet kan en wat nog onzeker is. Dat ontbreekt vandaag te veel."

Onze conclusie: jonge gezinnen én lokale verenigingen in Putte blijven alsnog in de kou staan

Wat ooit een helder opgebouwd en doordacht project was op de site Van der Borgh, met een duidelijke functie voor opvang én buurtwerking, is vandaag verworpen tot een dossier waarin plannen worden hertekend nog voor ze echt in werking zijn geweest. Het contrast met het oorspronkelijke traject kan moeilijk groter zijn.

In dit dossier zien we één constante: koste wat kost veranderen wat er al was. Van een uitgedacht plan met verschillende bestemmingen tot een oefening op goed geluk. Dit alles met de geruststellende boodschap dat zaken "nog zullen worden uitgeklaard".

Oude gemeentehuissite: participatie of pure schijnparticipatie?

Mooie dromen verkopen, maar zwijgen over de essentie

De voorbije maanden pakte het huidige bestuur groots uit met zogenaamde "burgerparticipatie" rond de toekomst van de site van het oude gemeentehuis in Putte. Via sociale media en een publieke infoavond mochten inwoners vrij dromen over wat er allemaal mogelijk zou zijn op deze historische locatie. Een restaurant, een B&B, een hondencafé, zelfs een poezenopvang... plots leek alles bespreekbaar. Maar wie het dossier écht kent, weet dat dit vooral veel show is en bijzonder weinig ernstig beleid. Achter die vrolijke participatieweek schuilt vooral een bestuur dat geen richting geeft, geen duidelijkheid biedt en zelfs de meest fundamentele vragen onbeantwoord laat.

Een beschermd historisch gebouw vraagt streng beleid

De site van het oude gemeentehuis is niet zomaar een gebouw. Het gaat om het historische jachtslot van de ridders van Pitsenburg, een beschermd monument met zowel binnen als buiten strikte erfgoedvoorwaarden. Iedereen die ooit met Monumentenzorg te maken kreeg, weet dat je daar niet zomaar eender wat kan realiseren. Al in 2019 werd de onroerend-erfgoeddienst IGEMO aangesteld door het vorige college om een beheersplan op te stellen.

Dit werd een jaar later opgeleverd om richting 2024 effectief mee aan de slag te gaan. Elke aanpassing vraagt studies, adviezen, vergunningen en langdurige procedures. Hoewel inbreng van de burger essentieel is, is dit geen dossier om op een participatieavond even op te lossen. Net daarom is het zo frappant hoe lichtzinnig het huidige bestuur hiermee omspringt.

Buitenschoolse kinderopvang

“Villa Kakelbont”: Dé olifant in de kamer

Wat tijdens deze participatiemomenten amper of niet werd benoemd, is misschien wel de belangrijkste vraag van allemaal: wat gebeurt er met Villa Kakelbont? Sinds de verhuis naar het nieuwe administratief centrum is de buitenschoolse kinderopvang ondergebracht in het oude gemeentehuis. Dagelijks worden daar tussen de 50 en 70 kinderen opgevangen. De opvang gebruikt quasi de volledige benedenverdieping en delen van de eerste verdieping.

Maar tegelijk weet iedereen al jaren dat de locatie onder druk staat. Het sanitair voldoet niet meer aan de huidige normen, de ruimte wordt te klein en een grondige renovatie dringt zich op. Dat besef leefde trouwens ook al onder het vorige bestuur. In 2024 werd door de diensten een uitgebreide oefening gemaakt over de toekomst van de site én van Villa Kakelbont. Verschillende scenario's werden onderzocht en besproken binnen het college van burgemeester en schepenen. Er werd toen bewust beslist om dit dossier mee te nemen naar de volgende legislatuur. Met andere woorden: er lag al voorbereid werk op tafel.

En wat deed het huidige bestuur (CD&V / N-VA / De Ploeg)?

Nagenoeg niets. In het meerjarenplan van 2026–2031 vinden we wél verwijzingen terug naar de renovatie van het oude gemeentehuis, maar opvallend genoeg geen enkele duidelijke visie over de toekomst van de buitenschoolse opvang. Toch begon men plots groots te communiceren over mogelijke nieuwe invullingen van de site. Alsof men een huis wil herinrichten terwijl men nog niet eens weet waar de huidige bewoners moeten naartoe gaan. Dat zorgt logischerwijze voor onrust.

Ouders blijven met vragen achter

Lijst voor de Burger hoorde de voorbije maanden langs alle kanten dezelfde bezorgdheden terugkomen:

- Waar moeten onze kinderen naartoe?
- Blijft Villa Kakelbont bestaan?
- Is er al een alternatief voorzien?
- Wat gebeurt er tijdens eventuele renovatiewerken?
- Heeft het bestuur eigenlijk een plan?

Pijnlijk genoeg konden noch ouders, noch personeel, noch begeleiders daar duidelijke antwoorden op krijgen. En dat is bijzonder schrijnend. Want hier gaat het niet over een vrijblijvende hobbywerking. Dit gaat over een gemeentelijke dienstverlening die al meer dan 30 jaar een vaste waarde is voor vele Putse gezinnen. Een eigen gemeentelijke dienst wordt vandaag gewoon in onzekerheid gelaten.

Oud gemeentehuis Putte

“We zijn ermee bezig”

Tijdens de gemeenteraad van 19 maart 2026 stelde fractieleider Peter Gysbrechts hierover een terechte vraag aan het bestuur. “Wat is de toekomst van Villa Kakelbont?” Het antwoord van burgemeester Glenn Smets bleef opvallend vaag: “We zijn ermee bezig, maar kunnen er nog niets verder over zeggen. Villa Kakelbont zal niet op straat komen te staan.” Dat was het. Geen timing. Geen stappenplan. Geen duidelijkheid.

Dit is geen doordacht beleid

Beleid voeren betekent keuzes maken, vooruitdenken en duidelijk communiceren. Zeker in dossiers die rechtstreeks impact hebben op gezinnen, kinderen en personeel.

Maar wat zien we vandaag? Een bestuur dat:

- met losse ideeën goochelt,
- verwachtingen creëert die juridisch en praktisch misschien nooit haalbaar zijn,
- participatie gebruikt als politieke show,
- tegelijk geen antwoord heeft op de meest fundamentele vragen.

Het voelt alsof men eerst iedereen laat dromen zonder zelf te weten waar men eigenlijk naartoe wil. Of zoals velen het vandaag ervaren: men probeert een kind te leren fietsen terwijl het nog niet eens kan stappen.

Peter Gysbrechts bij kinderopvang Villa Kakelbont

Participatie zonder eerlijkheid is schijnparticipatie

Natuurlijk is inspraak belangrijk. Niemand is tegen burgerparticipatie. Maar echte participatie begint bij eerlijkheid:

- Eerlijk zeggen wat wel en niet mogelijk is, en welke functies prioritair zijn
- Communiceren over de beperkingen die Monumentenzorg oplegt
- Een duidelijk plan voorzien voor de bestaande dienstverlening

Dat is vandaag totaal afwezig. In plaats daarvan krijgen inwoners de indruk dat alles mogelijk is, terwijl men achter de schermen gebonden is aan strenge regelgeving en er zelfs nog geen uitgewerkt toekomstplan bestaat. Dat is geen sterk bestuur. Dat is improvisatie.

Putte verdient beter

De toekomst van de oude gemeentehuissite verdient een ernstig debat. Geen losse ideetjesavond. Geen communicatiecampagne zonder inhoud. Geen vaagheden. En zeker geen bestuur dat een cruciale kinderopvanglocatie maandenlang in onzekerheid laat. Lijst voor de Burger blijft dit dossier kritisch opvolgen. Niet om tegen te werken, maar omdat gezinnen, personeel en inwoners recht hebben op duidelijkheid, visie en degelijk bestuur. Een historisch monument beheren vraagt méér dan enthousiasme alleen; het vraagt voorbereiding, kennis, overleg en verantwoordelijkheid. Net dat ontbreekt vandaag pijnlijk hard.

Wat vandaag gebeurt rond de oude gemeentehuissite, is voor Lijst voor de Burger hét voorbeeld van hoe besturen níét hoort te gebeuren: eerst communiceren, dromen verkopen en verwachtingen creëren, terwijl er achter de schermen geen uitgewerkt plan, geen duidelijk traject en zelfs geen antwoord bestaat op de meest fundamentele vragen. Zo heeft LB de voorbije legislaturen nooit beleid gevoerd. "Besturen betekent verantwoordelijkheid nemen, vooruitdenken en duidelijkheid geven aan inwoners, niet zomaar in het rond springen en hopen dat alles onderweg wel opgelost geraakt."

Publieke groenruimte Van Der Borcht te Grasheide

Publieke groenruimte Van der Borcht in Grasheide verliest openbaar karakter

Uit de fel bekritiseerde bevraging van de meerderheid bleek in elke deelgemeente een duidelijke vraag naar méér openbaar groen, chill- en speelruimte. Items die ook in het LB-programma staan voor deze legislatuur en die ook door de Putse jeugdraad gevraagd werden. Voor Grasheide kiest men echter voor het tegenovergestelde: de tuin van instituut Van der Borcht, die al jarenlang functioneert als toegankelijke groene ontmoetings- en speelruimte, dreigt deels geprivatiseerd te worden.

Oorspronkelijk diende het park als groene ruimte voor de bewoners van de flats op de site, aangevuld met gebruik door schoolkinderen tijdens speeltijden en in de buitenschoolse opvang. Vandaag zet de meerderheid echter stappen die het publieke karakter van deze ruimte sterk uithollen.

Zo werd op de site een erfdiensbaarheid toegekend aan de bewoners van het aanpalende perceel. Daarnaast wil men de tuin opnemen in het privatiseringsproject rond de kinderopvang in De Bolle Boom, zoals bleek in de gemeenteraad van 22 januari 2026. In de concessie wordt de mogelijkheid gelaten om de tuin op te delen, zodat de private uitbater van de crèche over eigen buitenspeelruimte beschikt, afgesloten van de rest van de tuin.

De gevolgen daarvan zijn aanzienlijk: een groot deel van de huidige publieke speel- en parkruimte zal gedurende quasi de volledige dag afgesloten zijn voor inwoners. De ruimte verliest daardoor in belangrijke mate haar openbare functie. Dit alles roept fundamentele vragen op: wat is de waarde van een publieke bevraging wanneer men de bezorgdheden en verwachtingen van inwoners gewoon naast zich neerlegt? In welke mate houdt deze meerderheid nog rekening met de noden en de stem van de inwoners van Grasheide?

Een fietsbieb voor Putte: van toegevoegd punt LB tot realisatie

Goed nieuws voor jonge gezinnen in Putte: de fietsbieb komt eraan. Wat begon als een concreet LB-voorstel op de gemeenteraad, groeit vandaag uit tot een tastbaar initiatief waar binnenkort heel wat kinderen en ouders de vruchten van zullen plukken. De fietsbieb krijgt een vaste locatie aan het Lijsternest en zal normaal gezien na de zomer officieel de deuren openen.

Van idee naar uitvoering

Wie kinderen heeft, weet hoe snel ze groeien. Een fiets die vandaag perfect past, is enkele maanden later alweer te klein. Dat maakt het niet alleen een dure aangelegenheid voor gezinnen, maar zorgt er ook voor dat veel fietsen ongebruikt blijven staan. Daarom bracht gemeenteraadslid Nick Van Extergem dit thema onder de aandacht op de gemeenteraad van 16 oktober 2025. Vanuit Lijst voor de Burger werd duidelijk gepleit voor een fietsbieb in Putte, naar het voorbeeld van verschillende buurgemeenten waar dit systeem al succesvol draait. Vandaag kunnen we vaststellen dat dit voorstel daadwerkelijk wordt opgepikt en gerealiseerd. Een mooi voorbeeld van hoe constructieve ideeën vanuit de oppositie kunnen uitgroeien tot concrete projecten ten dienste van iedere Puttenaar.

Oproep: kinderfietsen gezocht

Om de fietsbieb succesvol te laten starten, blijft er nood aan voldoende fietsen. Daarom doen we een warme oproep aan alle inwoners: Heb je nog een kinderfiets staan waar je kind is uitgegroeid? Schenk hem en geef een andere jongere de kans om veilig te fietsen.

Fietsen schenken kan eenvoudig via: putte@fietsbieb.be

Alle fietsen worden nagekeken en indien nodig hersteld door vrijwilligers, zodat ze opnieuw veilig gebruikt kunnen worden.

Nick Van Extergem / Fietsbieb voor Putte

Samen bouwen aan een fietsvriendelijk Putte

Voor Lijst voor de Burger is dit opnieuw een duidelijk voorbeeld van hoe beleid moet werken: vertrekken vanuit de noden van onze inwoners, die vertalen naar concrete voorstellen en blijven aandringen tot er effectief resultaat wordt geboekt.

Ook vanuit de oppositie blijven wij ons inzetten voor initiatieven die gezinnen ondersteunen, duurzaamheid versterken en onze gemeente vooruit helpen.

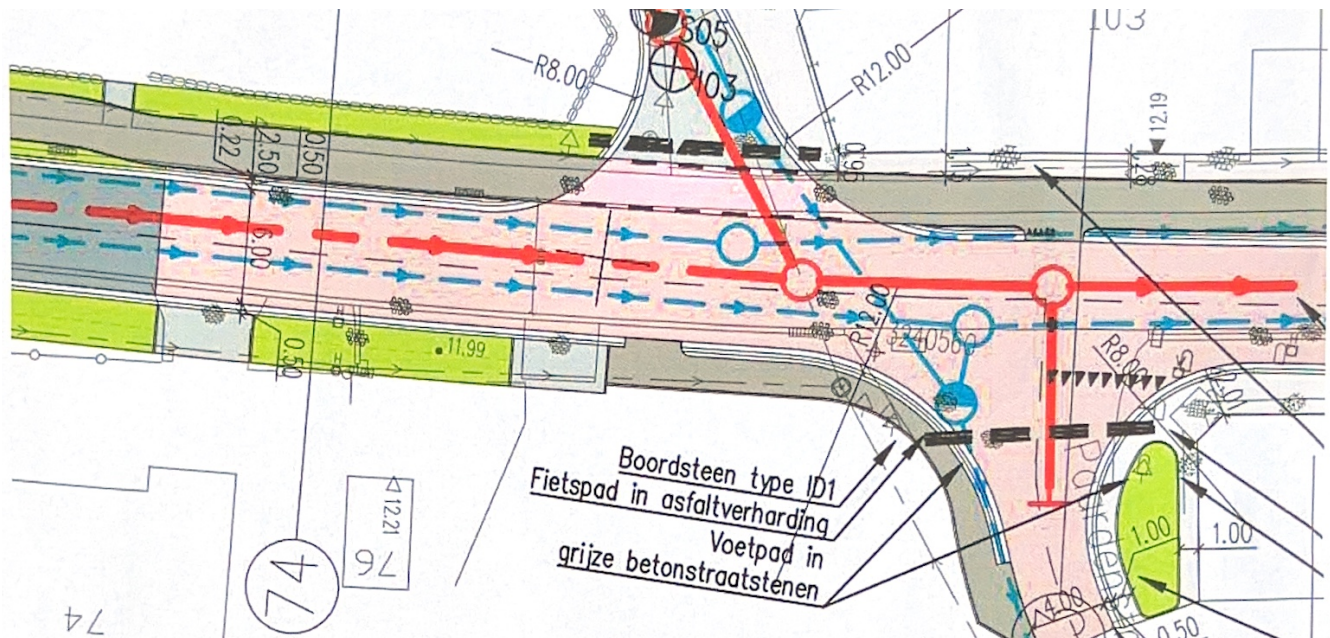
De fietsbieb is daar een mooi bewijs van: **dankzij Lijst voor de Burger blijft Putte in beweging.**

Veiligheid fietsers geen prioriteit voor meerderheid?

Op de gemeenteraad van 26 februari 2026 werden heel wat onteigeningen goedgekeurd in het kader van het project Schrieksesteenweg. Het kruispunt met de Zag en Paardenstraat maakt uiteraard deel uit van deze werken. Voor onze LB-fractie was dit hét moment om concrete ingrepen voor te stellen om de verkeersveiligheid op deze gevaarlijke plek te verbeteren.

Kruispunt Zag en Paardenstraat Schrieksesteenweg

Plan dat enkel aan raadslid Chris Bosmans overhandigd werd | kruispunt Zag/Schrieksesteenweg/Paardenstraat met beige inkleuring

Dit kruispunt ligt op een recreatieve bewegwijzerde knooppuntenroute en wordt dagelijks gebruikt door heel wat fietsers als verbinding tussen Putte en Grasheide. Toch is de situatie er vandaag allesbehalve veilig; het zicht vanuit de zijstraten is erg beperkt. Wie vanuit de Paardenstraat komt, staat in een binnenbocht zonder fietspad en zonder degelijke opstelruimte om het verkeer correct te kunnen inschatten. Tegelijk rijden voertuigen op de hoofdbaan tussen Bareeltje en Kruisbaan vaak veel sneller dan de toegelaten 70 km/u. Ondanks de gevaarlijke bocht wordt er nauwelijks afgeremd.

Onze fractie stelde daarom een duidelijke en haalbare oplossing voor: een beveiligde fietsoversteek, zoals die tijdens onze bestuursperiode gerealiseerd werden aan Zwitserstraat/Scherpstuklei, Klein Boom, Jan de Cordesstraat/Bosstraat op de N15 en Tinstraat. Bewezen maatregelen die fietsers beter beschermen én tegelijk de snelheid van het autoverkeer afremmen.

Bovendien gaat het hier om een gemeentelijke weg. Geen ingewikkelde procedures, geen eindeloze administratieve hindernissen. De beslissing om dit kruispunt veiliger te maken ligt volledig in handen van het huidige gemeentebestuur. Het antwoord dat we op de gemeenteraad kregen van de bevoegde schepen was, zoals vaker, droogweg en erg ongeïnteresseerd: *"Ik heb uw opmerking genoteerd en zal ze meenemen."* (Bekijk de beeldopname gemeenteraad 26 februari 2026, punt 11).

Drie maanden later volgde de ontluisterende realiteit. Tijdens de gemeenteraad van 21 mei 2026 werd duidelijk dat de meerderheid koos voor de meest minimale en vrijblijvende oplossing. Een snelheidsverlaging van 70 naar 50 km/u komt er niet. Van een grondige aanpak of bijkomende veiligheidsmaatregelen is geen sprake. In de plaats daarvan kondigde de schepen bijna triomfantelijk aan dat er een beige kleur-laag op het wegdek van de straat ter hoogte van de bocht zal worden aangebracht. Alsof een laag verf op de rijbaan een oversteek voor fietsers veiliger maakt of de zichtbaarheid in een bocht vergroot!

Op zijn vraag aan raadslid Bosmans of zij nu tevreden was, had hij vermoedelijk een ander antwoord verwacht.

"Ik ben absoluut niet tevreden. Een laagje verf komt nog niet in de buurt van de beveiligde fietsoversteek die wij in gedachten hadden."

Alsof dat nog niet volstond, kwam de schepen nadien zelfvoordaan en zichtbaar trots een afgedrukt plannetje persoonlijk aan het raadslid overhandigen.

Een goed idee voor de Puttenaar, jammerlijk geblokkeerd door de trots van de meerderheid

Voor ons betekent dit zoveel als: bewust weggijken, gewoon niets doen, geen ernstig onderzoek, geen structurele ingrepen, niet meer veiligheid creëren. Ons voorstel om een aantoonbaar gevaarlijk kruispunt veiliger te maken, wordt simpelweg opzijgeschoven door de meerderheid. Teleurstellend. Want verkeersveiligheid zou geen kwestie van meerderheid of oppositie mogen zijn. Goede ideeën die inwoners en bezoekende fietsers beter beschermen, zouden ernstig genomen moeten worden, ongeacht van welke fractie ze komen.

Jammer genoeg kiest deze meerderheid er opnieuw voor om koppig waardevolle voorstellen naast zich neer te leggen, zelfs wanneer het gaat over veiligheid.

Chris Bosmans

LB kan ‘De Nacht van de Putse Ondernemer’ alleen maar toejuichen

“Jammer van het amateuristische geklungel van het college van burgemeester en schepenen.”

Alsof je meubels koopt voor een huis waarvan de architect nog niet eens weet waar de voordeur komt

Er zijn dossiers waarbij je als oppositie kritisch bent. Er zijn dossiers waarbij je de wenkbrauwen fronst. En dan zijn er dossiers waarbij je je oprecht begint af te vragen of iemand binnen het gemeentebestuur ooit vijf minuten heeft stilgestaan bij de simpele vraag: “Hoe pakken we dit eigenlijk professioneel aan?”

Welkom bij “De Nacht van de Putse Ondernemer”, het parade-paardje van de schepenen van Lokale Economie. Een evenement dat ondernemers in de bloemetjes zou moeten zetten, maar voorlopig vooral uitblinkt in organisatorisch geklungel en communicatie waar zelfs de beste strateeg zijn of haar weg niet meer in vindt. Het pijnlijke is nog niet eens dát er fouten gebeuren. Het pijnlijke is vooral dat alles wijst op een totaal gebrek aan voorbereiding, visie en structuur.

Een reglement zonder duidelijke criteria? Straf. Zelfs bij een tombola zijn de spelregels duidelijker.

Tijdens de gemeenteraad van 19 maart 2026, lag het “reglement van De Nacht van de Putse Ondernemer” ter goedkeuring op tafel. Gemeenteraadslid Chris Bosmans stelde enkele logische vragen waarvan je zou verwachten dat het bestuur deze zichzelf al had gesteld.

Zo viel meteen de bijzonder vreemde timing op. Volgens het reglement kan er van 1 tot 31 mei 2026 gestemd worden, waarna vervolgens een periode van vier maanden voorzien wordt om de genomineerden te bepalen, en daarna de winnaars te kiezen. Vier maanden. Alsof men ondertussen een bijzondere commissie moet samenstellen om de uitslag te analyseren. Chris Bosmans vroeg dan ook terecht waarom er zo’n korte stemperiode werd voorzien om daarna maandenlang in complete stilte te verdwijnen.

Wat tijdens deze gemeenteraad ook pijnlijk duidelijk werd, was dat de schepenen amper leek te weten wat er exact in dit reglement stond. Zo staat in hierin vermeld dat de uiteindelijke beoordeling mee zal gebeuren door een jury. Alleen bleek tijdens de gemeenteraad dat de schepenen geen antwoord kon geven op fundamentele vragen: wie zetelt er in die jury? Hoe wordt die samengesteld? En vooral: volgens welke criteria zal die jury uiteindelijk winnaars aanduiden?

We organiseren iets. Wat precies? Dat zien we later wel.

Na de gemeenteraad van maart 2026 bleef het opvallend stil rond het evenement. Geen duidelijke communicatie. Geen uitgewerkt programma. Geen uitleg over wat ondernemers of bezoekers eigenlijk mochten verwachten op 16 oktober 2026. Tot plots, begin mei, enkele ondernemers een document in handen kregen dat blijkbaar als officiële communicatie gezien moest worden.

Alleen was het geen brief, het had zelfs nauwelijks de allure van een kladversie. Geen hoofding. Geen aanspreking. Geen duidelijke context. Gewoon een losse opsomming van praktische zaken alsof iemand nog snel iets bijeen had geklikt. Bovendien bleek op de gemeenteraad van 21 mei 2026 ook dat sommige ondernemers pas op 12 mei 2026 hun brief hadden ontvangen, 12 dagen later dan de startdatum voor de stemming. 12 dagen minder om hun onderneming in de kijker te zetten.

En dan volgt misschien het meest absurde: gemeenteraadslid Cindy Leers, zelf ondernemer, besloot de meegestuurde link even aan te klikken. Waar kwam ze terecht? Niet bij “De Nacht van de Putse Ondernemer”. Wel bij... “De Nacht van de Pajotse Ondernemer.” Dat is ondertussen het niveau waarop dit dossier zich bevindt. Een evenement promoten waarvan zelfs de link niet klopt. Het soort fout waarvan je denkt: “Dat kan toch onmogelijk serieus gecontroleerd zijn?” Hierover sprak Cindy Leers de schepenen dan ook aan tijdens de gemeenteraad.

Wat gebeurt er eigenlijk op 16 oktober 2026?

Ondanks affiches, stemrondes en communicatiecampagnes weet vandaag quasi niemand wat het evenement inhoudt. Komt er een diner? Een netwerkvond? Of gewoon een microfoon, een PowerPoint en een schaal kaasblokjes?

Zelfs ondernemers hebben nauwelijks een idee wat hen te wachten staat. Wanneer dit tijdens de gemeenteraad van 21 mei 2026 gevraagd werd door LB kregen we het volgende antwoord: “Ge zult het wel zien verschijnen op de sociale media en het zal iets zijn waar nog jaren zal over geklapt worden.” Tja. En dat is het meest frappante aan heel dit verhaal: men organiseert een evenement zonder eerst te bepalen wat men met dat evenement wil bereiken. Normaal werk je eerst een concept uit. Daarna maak je een draaiboek. Vervolgens bepaal je criteria, praktische organisatie, communicatie en timing. Maar hier lijkt men begonnen te zijn met stap twaalf.

Stemmen zoveel je wil.

Alsof het allemaal nog niet vreemd genoeg was, blijkt ook het stembestelsysteem zelf een organisatorisch mirakel te zijn. Wie wil stemmen krijgt namelijk geen vooraf opgestelde kandidatenlijst te zien. Geen duidelijke categorieën.

Hoewel er sprake is van een bepaalde onderverdeling, blijkt nergens duidelijk omschreven hoe die precies in elkaar zal zitten of welke voorwaarden hieraan gekoppeld zijn. Met andere woorden: iedere stemmer interpreteert het systeem maar zoals hij of zij wil.

Nog straffer: er blijkt totaal geen controle te bestaan op het aantal stemmen dat iemand kan uitbrengen. Geen mailadres, geen verificatie en dus ook geen controle of beperking. Wanneer LB tijdens de gemeenteraad van 21 mei 2026 vroeg aan de schepenen hoe men omgaat met bijvoorbeeld een exuberant aantal stemmen voor één bedrijf, was haar antwoord: "dat gaan we dan monitoren en dan grijpen we in". Op de vraag hoe dit dan zou gebeuren, gaf ze gewoonweg geen antwoord.

In theorie kan iemand dus blijven stemmen zoveel hij of zij wil. Of kan een bedrijf beslissen om elke tien minuten opnieuw stemmen uit te brengen. Achteraf wordt er wel gekeken of dit dan koosjer is. Zelfs online verkiezingen voor "de schattigste puppy van Vlaanderen" hebben tegenwoordig strengere controlesystemen. Blijkbaar vond men dat in Putte allemaal niet nodig.

Ondernemers mogen deelnemen... zonder dat ze het zelf weten.

Sommige ondernemers zelf kijken ondertussen verbaasd toe. Want blijkbaar werd niemand vooraf gevraagd of men überhaupt wil deelnemen aan deze verkiezing. Iedereen kan zomaar genomineerd worden, ongeacht of die ondernemer daar interesse in heeft of niet.

Plots... was het: alle hens aan dek!

Toen Lijst voor de Burger deze situatie op 7 mei 2026 op een ludieke manier aanhaalde via sociale media, gebeurde plots iets opmerkelijks: overal verschenen er affiches. Ondernemers kregen een tweede brief. Deze keer mét hoofding, mét contactpersoon en mét extra uitleg. Met andere woorden: plots beseftte men blijkbaar zelf ook dat de eerste "brief" een complete ramp was. Alleen bracht ook die tweede brief meteen nieuwe problemen aan het licht. Ondertussen bleek dat heel wat ondernemers de eerste brief zelfs nooit ontvangen hadden. Dan stel je je automatisch de vraag: op welke basis werd eigenlijk beslist wie ondernemer genoeg was om een brief te krijgen?

"Nog nooit iets gedaan voor de middenstand?" Toch even de geschiedenis checken.

Op sociale media kreeg LB ondertussen de reactie: "Als ge nog nooit iets gedaan hebt voor de middenstand, dan kunde ook niks misdoen." Een uitspraak die vooral bewijst dat sommigen blijkbaar een bijzonder selectief geheugen hebben.

Want "De Nacht van de Putse Ondernemer" bestond vroeger al. De laatste editie vond plaats in 2017, in samenwerking met mensen van de Putse Middenstand, Voka en Peter Gysbrechts als vertegenwoordiger vanuit het gemeentebestuur. Dankzij sponsoring van deelnemende ondernemers werd een volledig avondprogramma aangeboden met diner, live muziek en dansfeest. Dat evenement stopte destijds omdat de middenstand zelf aangaf dat de organisatie te zwaar werd naast hun eigen zaakvoering. Dat werd toen gerespecteerd door het bestuur.

De echte vraag blijft: hoe kan een bestuur zó hard knoeien?

Dat is voor LB uiteindelijk de essentie van dit hele dossier. Fouten kunnen gebeuren, een verkeerde link hier of een onbrekende hoofding daar. Wat hier zichtbaar wordt gaat veel verder dan dat. Dit dossier toont vooral een bestuur dat begint te organiseren zonder eerst na te denken. Een bestuur dat communiceert zonder duidelijke inhoud. Een bestuur dat een evenement lanceert zonder degelijk draaiboek, zonder heldere doelstellingen en zonder waterdichte spelregels. Wat wil men eigenlijk bereiken met dit evenement? Waardering voor ondernemers? Netwerking? Promotie van lokale handel? Of vooral snel iets organiseren dat mooi oogt naar de buitenwereld toe?

Lijst voor de Burger blijft daarom kritisch voor deze aanpak. Ondernemers verdienen beter dan dit amateurisme. Zij verdienen een bestuur dat voorbereid werkt, professioneel communiceert en weet waarmee het bezig is. Voorlopig lijkt "De Nacht van de Putse Ondernemer" vooral een schoolvoorbeeld van hoe het huidige bestuur steeds vaker werkt: eerst springen... en pas daarna kijken waar men terechtkomt. Hoeveel chaos moet er nog volgen vooraleer dit bestuur beseft dat degelijk beleid iets anders is dan improviseren in het wilde weg?

Een duidelijke boodschap

Lijst voor de Burger heeft absoluut géén kritiek op het feit dát dit evenement georganiseerd wordt. Integendeel. **Elk initiatief dat lokale ondernemers in de kijker zet en waardeert, verdient op zich ondersteuning. De kritiek van LB richt zich dan ook niet op het concept zelf, maar wel op de manier waarop het huidige bestuur, en in het bijzonder de schepenen van Lokale Economie, dit dossier organiseert en aanpakt.**

Laadprobleem politie vraagt duurzame aanpak, geen uitzonderingsregels

Tijdens de gemeenteraad van 21 mei 2026 keurde de meerderheid een regeling goed waarbij de Putse wijkwerking een parkeerkaart krijgt om langer (méér dan 2 uur) te kunnen parkeren aan een openbaar elektrisch laadpunt.

Voor Lijst voor de Burger is dit de verkeerde keuze.

Publieke elektrische laadpunten zijn vandaag al schaars, terwijl steeds meer Putse inwoners elektrisch rijden. Door uitzonderingen toe te laten waarbij voertuigen langdurig aan een openbaar laadpunt kunnen blijven staan, dreigen andere gebruikers de dupe te worden.

LB-gemeenteraadslid Nick van Extergem: "Tijdens de gemeenteraad hebben wij aangekaart dat een eigen laadpunt een veel duurzamere oplossing zou zijn. Op de parking van de lokale politie kan dit perfect voorzien worden. Zo beschikt de wijkwerking altijd over een gegarandeerde laadplaats, zonder extra druk op publieke parkeerplaatsen en laadpunten." Schepen Janssens antwoordde dat dit te duur is, wat voor LB moeilijk te begrijpen valt. Voor een gemeente of politiezone kan de kostprijs hiervan toch niet onoverkomelijk zijn?

Investeren in eigen laadinfrastructuur voor politie is net een structurele en duurzame oplossing die toekomstige problemen voorkomt en publieke laadpunten vrijhoudt voor inwoners, niet om permanent ingenomen te worden via uitzonderingsregels.

Een eigen laadpaal is net een voordeel voor de politie

Voormalig Burgemeester Peter Gysbrechts: "Wij stemden tegen het voorstel van de meerderheid omdat dit geen goede beslissing is, niet voor onze politie en niet voor de Putse burger. Ons voorstel om de laadpaal te plaatsen op de parking van de wijkwerking heeft alleen maar voordelen. Deze wagens moeten vlot inzetbaar zijn en de kostprijs van een laadpaal kan echt geen struikelblok zijn. De schepen moet wellicht toch nog eens een prijsaanvraag doen, lijkt mij."

Blijf mee met wat er leeft in Putte. Volg de gemeenteraad online in vier eenvoudige stappen, en luister verder naar de dossiers achter onze artikels.

Kunstgras in Putte: samen investeren in gemeentelijke sportinfrastructuur

In mei 2026 was het zover: de realisatie van het eerste “voetbal” kunstgrasveld in onze gemeente is gestart. Wat al langer een grote nood was bij de Putse voetbalclubs, krijgt nu concrete vorm. Voor BO Beerzel zijn de werken al zo goed als afgerond en is de opening gepland. Met deze ontwikkelingen zetten onze clubs grote stappen richting moderne, duurzame en toekomstgerichte sportinfrastructuur.

Werken kunstgrasveld BO Beerzel

“Dit is meer dan een investering in sport alleen,” zegt LB. “Het is een investering in jeugd, gezondheid, vrijwilligerswerk en de sociale verbondenheid in onze gemeente.”

Het goedgekeurde subsidiereglement dat erop volgde, geeft de clubs de steun die nodig is. Ook via Sport Vlaanderen kunnen de clubs nog een belangrijke subsidie aanvragen, en kan men op zoek gaan naar de ontbrekende 25% om mee te investeren.

Clubs tonen veerkracht en ambitie

Dat de renteloze lening niet werd meegenomen, maakte de uitdaging voor de clubs groter. In plaats van een lening af te betalen moest men, in het verhaal BO Beerzel, zo snel mogelijk 120.000 euro bij elkaar zien te krijgen! Toch tonen onze clubs enorme veerkracht en daadkracht door op zoek te gaan naar de nodige fondsen, hun aanvragen in te dienen en de investeringen aan te gaan. Hun engagement bewijst nog maar eens hoe sterk onze sportverenigingen staan, gedragen door vrijwilligers, sponsors en een hele gemeenschap die in hen gelooft. Bij BO Beerzel is het bouwproces in sneltempo gelopen en ligt de nieuwe mat klaar, het kunstgrasveld is dus speelklaar voor het volgende seizoen. Dat is een mijlpaal voor de club én voor onze gemeentelijke sportinfrastructuur. Ondertussen is KFC Putte ook gestart met hun kunstgras project en werd een eerste beslissing goedgekeurd op de recente gemeenteraad van 18 juni.

Van voorstel naar realisatie: hoe oppositiewerk het verschil maakte

Als LB-fractie zorgden we ervoor dat dit dossier niet bleef liggen. Op 23 april 2025 brachten wij het thema **kunstgrasvelden** als toegevoegd punt op de agenda van de gemeenteraad. Al langer kaarten onze clubs de nood aan bijkomende kwaliteitsvolle velden aan. De groei van de jeugdwerking, het tekort aan bruikbare velden, de toenemende regenval en de staat van sommige natuurgrasvelden maakten een structurele oplossing noodzakelijk. Al in de laatste maanden van de vorige legislatuur werd afgesproken om daar bij de start van de nieuwe legislatuur direct werk van te maken. Bij onze tussenkomst stelden we duidelijk dat onze gemeente mee moet evolueren, zoals veel andere gemeenten al deden. Een kunstgrasveld vergroot immers niet alleen de speelkansen en trainingsmogelijkheden, het verlicht ook de druk op andere velden, zoals dat van de korfbalclub, dat de voorbije jaren intensief door voetbalclubs gebruikt werd wanneer het kon.

Onze fractie legde daarbij een financieel haalbaar en constructief voorstel op tafel: een **renteloze gemeentelijke lening** voor clubs die zelf mee willen investeren in kunstgras. Dit zou clubs de kans geven om 25% van de investering zelf te dragen en gespreid af te betalen. Dit in combinatie met een gemeentelijke subsidie, om de gekende redenen en noden, maar vooral ook omdat deze investeringen gebeuren op gemeentelijke sportinfrastructuur en dus eigendom van de gemeente blijven. Hoewel de meerderheid ervoor koos om dit voorstel met renteloze lening niet te volgen, ging het gemeentebestuur mee in het verhaal en startte het dossier op.

Werken kunstgrasveld BO Beerzel

Constructieve oppositie

Oppositiewerk is soms een lange weg, maar als het uiteindelijk leidt tot realistische oplossingen voor onze inwoners, dan is het dat meer dan waard. Dit dossier toont dat duidelijk aan: dankzij doordachte voorstellen, volgehouden druk en een constructieve houding konden we de meerderheid mee in beweging zetten. We zijn blij dat het

gemeentebestuur het belang van noodzakelijke moderne sportinfrastructuur erkent en dat dit dossier nu tastbare resultaten oplevert. Want investeren in sport is investeren in onze jeugd, onze verenigingen en in een bruisend Putte.

Als LB blijven we met trots verderbouwen aan een gemeente waar geluisterd

wordt naar de noden van onze clubs en verenigingen, en waar oppositie en meerderheid samen kunnen zorgen voor vooruitgang. “Als oppositie hebben we niet geroepen vanaf de zijlijn, maar constructief mee aan het beleid getrokken,” zegt Gysbrechts. “Het resultaat ligt er nu, letterlijk, in de vorm van een kunstgrasveld.”

Kunstgrasveld BO Beerzel in aanleg

Bus door Beerzel: goed nieuws voor inwoners, maar niet het hele verhaal

Wie de communicatie van de burgemeester de afgelopen maanden heeft gevolgd, kon de indruk krijgen dat er een kleine mobiliteitsrevolutie heeft plaatsgevonden. Op de gemeenteraad van 26 februari 2026 vertelde hij dat, dankzij de vastbijtende en sterke houding van de schepen van mobiliteit, er opnieuw een bus door Beerzel-dorp zal rijden. Alleen heeft de werkelijkheid meer nuance nodig.

Laat ons duidelijk zijn: het is positief dat Beerzel opnieuw een busverbinding krijgt. In tegenstelling tot wat CD&V zegt en schrijft, komt buslijn 63 (Lier/Duffel/Sint-Katelijne-Waver/Putte), weliswaar met een verlaagde frequentie, helemaal niet opnieuw door Beerzel-dorp, dat deed ze namelijk nooit. Echter, de lijnen 510 en 511 (nu 51a en 51b) die Beerzel verbonden met Heist-op-den-Berg, Putte, Sint-Katelijne-Waver en Mechelen zijn al geruime tijd geschrapt. Zowel het vorige als het huidige bestuur hebben de voorbije jaren herhaaldelijk gevraagd aan De Lijn om een betere dienstverlening te voorzien. Dit nadat eerdere verbindingen verdwenen tijdens besparingsrondes.

De Lijn op zoek naar een alternatief

Wat in eerste instantie niet verteld werd en later onderbelicht bleef, is dat de echte aanleiding elders lag. Al geruime tijd waren er problemen aan de brandweerkazerne waar bus 63 wachtte en na rustpauze keerde. De brandweer had bezwaren over o.a. belemmering van uitrijmogelijkheden. Daarnaast waren er praktische problemen rond de rustpauzes van chauffeurs en het gebrek aan sanitaire voorzieningen en moest De Lijn op zoek naar een alternatief traject. Na dit alles besliste De Lijn zelf om de rustpauze in Beerzeldorp te organiseren, waar sanitair is en men vlot kan keren. Toch werd tijdens en na de gemeenteraad van 26 februari zeer duidelijk de indruk gewekt dat het huidige bestuur hier een doorslaggevende rol in speelde, alsof de zij dit traject bedacht hebben.

Vervoerregio

De officiële verslagen van de vervoerregio vertellen een iets minder heroïsch verhaal. In het verslag van december 2025 staat letterlijk te lezen dat Putte, via de schepen, aangaf dat het keren en wachten van lijn 63 aan de brandweerkazerne op dat moment “geen probleem was en mocht blijven staan.” Een opmerkelijke passage gezien vandaag de indruk wordt gewekt dat de herstructurering in kwestie dankzij een vastberaden houding werd doorgevoerd.

Nieuwe bus voor Beerzel

Dankzij een aangepaste route van lijn 63 krijgt Beerzel een nieuwe bus in de gemeente, wat mooi is, maar niet hetzelfde als voorheen. Deze bus zal vanuit Beerzel haar traject verderzetten richting Putte, Sint-Katelijne-Waver, Duffel en Lier. Voormalig Burgemeester Peter Gysbrechts verwoordde het tijdens de gemeenteraad scherp: “Dat er opnieuw een bus door Beerzel rijdt, is uiteraard goed nieuws. Maar inwoners hebben recht op het volledige verhaal. De Lijn moest een oplossing zoeken voor een praktisch probleem en kwam uiteindelijk bij een traject via Beerzel. Deze aanpassing vervolgens voorstellen alsof het gemeentebestuur eigenhandig “de bus heeft teruggebracht”, is vooral een staaltje politieke marketing en inhoudelijk incorrect. Het gaat hier om een “lucky shot”.

Niemand verzet zich tegen goed nieuws, integendeel zelfs. Het is echter moeilijk om niet te reageren wanneer de beslissing van een externe instantie verpakt wordt als een lokale politieke overwinning. Een nieuwe buslijn is gewoon een meevaller en vooral een positieve zaak voor de inwoners van Beerzel. Een les om hieruit te trekken: een buslijn mag dan van traject veranderen, politieke communicatie moet steeds correct en rechtlijnig verlopen.

Beluister zeker de discussies op de gemeenteraden van 26 februari en 19 maart 2026.

Jong politiek vuur in Putte: JONG LB PUTTE schiet enthousiast uit de startblokken

Putte moet opnieuw bruisen en in beweging zijn. Dit keer ligt dat niet aan een nieuw evenement of feestweekend, maar aan een frisse wind die door het lokale politieke landschap waait. Met JONG LB PUTTE krijgt onze gemeente er een nieuwe, dynamische jongerenbeweging bij die recht uit het hart van geëngageerde Putse jongeren komt. Initiatiefnemers Seppe Jespers (voorzitter) en Margot Timmermans (ondervoorzitter) zorgden voor de lancering.

Achter deze gloednieuwe beweging staat een groep jongeren die zaken op een vernieuwende manier willen aanpakken: politiek dichterbij hun leeftijdsgenoten brengen, drempels verlagen en vooral tonen dat inspraak geen saaie vergaderterm is, maar een krachtig instrument om je gemeente mee vorm te geven. Voorzitter Seppe Jespers verwoordt het perfect: "Jongeren zijn de toekomst, en dat is geen cliché. Met JONG LB PUTTE willen we jongeren samenbrengen, hen laten kennismaken met politiek en hen de kans geven om hun ideeën én zichzelf te tonen. Maar even belangrijk is dat we een hechte groep vormen waar ook plaats is voor plezier en vriendschap."

Een lancering die kon tellen

De officiële kick-off vond plaats op 13 mei in café Vinnie's, en dat werd meteen een schot in de roos. Een vijftigtal jongeren kwam opdagen om kennis te maken met de werking, de ambities en vooral de sfeer van deze kersverse beweging. Het openingsfeest ademde energie, goesting en het gevoel: "Ja, dit is van ons." JONG LB PUTTE werkt nauw samen met haar moederpartij, de Lijst voor de Burger Putte, maar heeft tegelijk een uitgesproken eigen missie: jongeren een duidelijke en structurele stem geven in het beleid van Putte. Niet later, maar nu.

Blik op 2030: jongeren die meeschrijven aan de toekomst

De ambities van de beweging reiken verder dan informeren of activeren. JONG LB PUTTE wil jongeren ook echt mee aan tafel krijgen. Met de gemeenteraadsverkiezingen van 2030 in zicht, staat één doel centraal: ervoor zorgen dat jongeren niet langer langs de zijlijn blijven staan, maar volwaardig meebouwen aan een toekomst waarin zij zelf zullen leven, wonen en werken.

Een nieuwe generatie staat op

Met haar sterke start stuurt JONG LB PUTTE een helder en krachtig signaal uit: Putse jongeren hebben zin in verandering. Ze willen vooruit. Ze willen gehoord worden. En bovenal: ze willen het samen doen, met enthousiasme, met ambitie en met de overtuiging dat politiek niet alleen iets is "van later", maar iets waar je vandaag al het verschil kunt maken. De toekomst van Putte? Die begint bij jongeren. En JONG LB PUTTE heeft duidelijk de juiste snaar geraakt.

Foto rechts: initiatiefnemers
Margot Timmermans en Seppe Jespers

Meer weten over Lijst voor de Burger?

**Volg ons via Facebook en Instagram,
of neem een kijkje op onze website!**

Lijst voor de Burger Magazine Vol. 4
Juni 2026

Dit magazine werd mogelijk gemaakt
door Lijst voor de Burger Putte.

Voor vragen en/of opmerkingen kan je
contact opnemen met Lijst voor de Burger
via lijstvoordebürgerputte@gmail.be.

© Lijst voor de Burger 2026